

บทความวิจัย

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทยในภาคใต้

**Learning Strategies in German Vocabulary of Thai Learners
in the South of Thailand**

สุภาภรณ์ สุวรรณโณภาส

M.A. (German as a Foreign Language), อาจารย์

ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Abstract

The purposes of this study was to examine idea for learning German and German vocabulary learning strategies of Thai learners in Southern Thailand and to study the differences in strategies used between high school learners and university learners. The results of this study would be used as basis for the improvement of German teaching methods. The subjects of study consisted of 257 Thai learners learning German in the first semester of the academic year 2007 in high schools and universities in the south of Thailand. A questionnaire on German vocabulary learning strategies was used as the research instrument. The findings of the study were as follows:

1. Both group of learners regarded teachers as their most important source of German

knowledge. When encountering problems, high school learners preferred to consult Thai teachers while university learners liked to discuss them with their classmates.

2. As for self-study, most of the learners reviewed their German vocabulary 1 to 3 times a week. Besides textbooks, high school learners improved their vocabulary by hearing German songs while most of the university learners used the internet as a source of vocabulary improvement.

3. Among Oxford's foreign language learning strategies" of Oxford (1990), it was found that Cognitive strategies were the most popular strategies shared by learners from both groups for learning new words. Compensation strategies, however, was also frequently employed by university learners. The study further revealed that to find the meaning of new words and to use them bilingual dictionaries Thai-German/German-Thai were used at a moderate level by both groups while German-to -German dictionaries were used at the less to the least frequent level. For vocabulary memorization, both groups of learners frequently used Cognitive strategies, Memory strategies and Metacognitive strategies. Moreover, in using the vocabulary, Cognitive strategies for using vocabulary were often employed by both groups of learners.

Keywords: Foreign language learning strategies and German vocabulary

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเห็นทั่วไปในการเรียนภาษาเยอรมันและเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทย รวมทั้งศึกษาถึงความแตกต่างในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนในระดับโรงเรียนและผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยและเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาเยอรมันให้เหมาะสม

ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาเยอรมันจากโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในเขตจังหวัดภาคใต้ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา2550 จำนวนรวมทั้งสิ้น 257 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้สอนคือแหล่งรวมความรู้ที่สำคัญอันดับหนึ่งและผู้สอนชาวไทยเป็นบุคคลที่ผู้เรียนจากโรงเรียนมักจะปรึกษามากที่สุดเมื่อมีปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน ส่วนผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยมักจะปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุด 2) สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองส่วนใหญ่ผู้เรียนใช้เวลาทบทวนคำศัพท์ภาษาเยอรมันที่บ้าน 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และนอกจากสื่อการสอนที่เป็นแบบเรียนแล้วผู้เรียนจากโรงเรียนมักจะเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันในบทเพลงภาษาเยอรมันมากที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยมักจะใช้การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้มากที่สุด 3) ตามแนวคิดเรื่อง Foreign language learning strategies ของ Oxford (1990) ในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ผู้เรียนจากโรงเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) ในระดับบ่อย ส่วนผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยนอกจากใช้กลวิธี เชิงพุทธิปัญญา

(Cognitive Strategies) ยังใช้กลวิธีการเรียนรู้ประเภท การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies) ในระดับบ่อยเช่นกัน นอกจากนี้การหาความหมายจากพจนานุกรมเพื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ผู้เรียนจากทั้งสองกลุ่มยังใช้พจนานุกรมภาษาเยอรมัน-ไทย/และไทย-เยอรมันอยู่ในระดับปานกลาง และหาความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากพจนานุกรมภาษาเยอรมัน-เยอรมัน ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ในการจดจำคำศัพท์กลุ่มผู้เรียนในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัยใช้กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) กลวิธีการจดจำ (Memory strategies) และเชิงอภิปัญญา (Metacognitive strategies) ในระดับบ่อย ส่วนการนำคำศัพท์ไปใช้ ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ใช้กลวิธี เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) ในระดับบ่อย

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และคำศัพท์ภาษาเยอรมัน

บทนำ

ในปัจจุบัน ภาษาเยอรมันเป็นภาษาต่างประเทศที่ยังได้รับความสนใจจากคนไทย เนื่องจากภาษาเยอรมันเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการในหลากหลายสาขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวของไทย จึงยังคงมีนักเรียน นักศึกษาจำนวนมากไม่น้อยต้องการเรียนภาษาเยอรมัน การเรียนการสอนภาษาเยอรมันนอกจากผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ระบบเสียงและหลักเกณฑ์ไวยากรณ์แล้ว การเรียนรู้คำศัพท์ก็เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนภาษาเยอรมัน เนื่องจากคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเชื่อมต่อการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน การเรียนรู้คำศัพท์ยังเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาเยอรมันในการสื่อสาร นอกจากนี้คำศัพท์ยัง

สอดคล้องความหมายของความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย ดังเช่น Seipel (2002: 128) ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง “ข้อที่เกี่ยวกับคำศัพท์ในการเรียนการสอนภาษา เยอรมันในฐานะภาษาต่างประเทศ” ไว้ว่า “คำศัพท์ไม่ได้มีขอบเขตเพียงแค่การจำกัดความหมายของคำศัพท์เท่านั้น แต่รวมเอามุมมองทางด้านความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วย”

ปัญหาที่ผู้เรียนพบในการเรียนภาษาเยอรมัน นอกจากความยากในการออกเสียง หรือความยากในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาเยอรมันแล้ว ผู้เรียนยังประสบปัญหาเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ เนื่องจาก ผู้เรียนรู้ศัพท์น้อย ผู้เรียนไม่สามารถเลือกใช้คำได้ถูกต้อง หรือเมื่อพบคำศัพท์ยากๆก็เกิดความท้อแท้ และสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไทยมีปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน คือลักษณะของคำศัพท์ภาษาเยอรมันแตกต่างจากภาษาไทย หลักไวยากรณ์บางอย่างของภาษาเยอรมันเป็นส่วนหนึ่งของคำศัพท์ ดังเช่น ภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่มีการกำหนดเพศให้กับคำนามทุกตัว ตามหลักไวยากรณ์สิ่งที่จะช่วยแสดงให้เห็นว่าคำนามนั้นเป็นเพศอะไรก็คือคำนำหน้านาม วลี เทียร์นูลู เลิศรัตน์ (2545:129) กล่าวว่า “มีนักเรียนนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเรื่องการใช้คำนำหน้านามในภาษาเยอรมัน ทั้งๆที่พวกเขาได้เรียนรู้จนทราบกฎเกณฑ์ต่างๆของการใช้คำนำหน้าคำนามตามหลักไวยากรณ์แล้ว” การเรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นคำนามจะต้องจดจำคำนำหน้าคำนามนั้นๆด้วย แต่เนื่องจากภาษาไทยไม่มีการใช้คำนำหน้าคำนาม ผู้เรียนไทยจึงมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นคำนาม ที่ต้องเรียนรู้ไปพร้อมกับคำนำหน้านาม

ผู้เรียนภาษาเยอรมันจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาเยอรมันเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน แม้กระนั้นผู้เรียนไทยยังคงมีปัญหาในการเรียนรู้ศัพท์ที่จะนำไปใช้ในการ

ฝึกทักษะต่างๆ พรสวรรค์ วัฒนางกูร (2544:112) ทำการวิจัยเรื่อง “การเรียงลำดับคำในข้อความในแง่ภาษาศาสตร์จิตวิทยา: จากความคิดสู่ภาษา” พบว่า “ในด้านทักษะการเขียน ผู้เรียนบางคนยังมีความรู้ด้านศัพท์สำนวนภาษาเยอรมันไม่เพียงพอ ก็คือ การที่ผู้เรียนไม่รู้ศัพท์สำนวนที่เหมาะสมเพียงพอที่จะถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นข้อเขียนได้ จึงละเนื้อความที่จะต้องสื่อปล่อยว่างไว้ไม่เขียน หรือ มิฉะนั้นก็เลี่ยงไปเขียนข้อความอื่นที่ไม่ตรงกับเนื้อหาเดิมที่ต้องการสื่อ ในการถ่ายทอดความคิดออกเป็นภาษาเยอรมันที่เหมาะสม ผู้เรียนไทยมักขาดความรู้ด้านศัพท์ สำนวน รวมทั้งยังไม่รู้วิธีการใช้ศัพท์สำนวนเหล่านั้นให้ถูกต้องอีกด้วย”

ในด้านการแปล อเนก กิมสุวรรณ (2545:298) ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาขั้นตอนรูปแบบ สาเหตุการแปลผิดในประโยคที่มีบทขยาย (Attribut) ของกระบวนการแปลภาษาเยอรมันเป็นไทย” ผลการวิจัยพบว่า “สาเหตุการแปลผิดอย่างหนึ่ง คือการแปลความหมายของคำผิด ที่อาจจะเนื่องมาจากเรื่องของพจนานุกรมและวิธีการใช้”

จากปัญหาของผู้เรียนในด้านคำศัพท์ดังที่กล่าวมา ส่งผลกระทบที่ตามมาคือ ในด้านทักษะการฟัง และการอ่าน ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาไม่ถูกต้อง ในด้านการพูด ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในการนำภาษาเยอรมันไปใช้ในการสื่อสารเพราะผู้เรียนรู้คำศัพท์น้อย ในด้านการเขียน และการแปลผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิด หรือสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการศึกษาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทย โดยเน้นผู้เรียนในภาคใต้ของไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเห็นทั่วไปในการเรียนภาษาเยอรมัน
2. เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทย
3. เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนในระดับโรงเรียนและผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย
4. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาเยอรมันให้เหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความเห็นทั่วไปในการเรียนภาษาเยอรมัน
2. ทำให้ทราบวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทย
3. ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาเยอรมัน
4. ทำให้เข้าใจปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายได้แก่นักเรียนที่เรียนภาษาเยอรมันในโรงเรียนสตรีภูเก็ต จ.ภูเก็ต และโรงเรียนพัทลุง จ.พัทลุง และนักศึกษาที่เรียนภาษาเยอรมันจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จ.ปัตตานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จ.ภูเก็ตและมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จ.ภูเก็ต

คำนิยามศัพท์

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Foreign language learning strategies) หมายถึง วิธีการต่างๆที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อรับข้อมูลทางภาษา เก็บข้อมูล ระลึกข้อมูล และการใช้ข้อมูลทางภาษา เช่นกลวิธีการจดจำ กลวิธี

เชิงพุทธิปัญญา กลวิธีการทดแทน กลวิธีทางสังคม หรือ กลวิธีเชิงอภิปัญญา เป็นต้น

คำศัพท์ภาษาเยอรมัน (German vocabulary) หมายถึง คำ กลุ่มคำ ถ้อยคำ หรือวลีในภาษาเยอรมันทั้งหมดที่สามารถใช้เป็นตัวแทนในการสื่อความหมาย ความรู้ ความคิด ความเข้าใจระหว่างบุคคลหรือเฉพาะบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทยในภาคใต้” เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่หนึ่ง สำรวจสถานศึกษาในภาคใต้ที่มีการเรียนการสอนภาษาเยอรมัน ขั้นตอนที่สอง สอบถามจำนวนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละสถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนภาษาเยอรมัน ขั้นตอนที่สาม กำหนดจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล

กระบวนการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย 1) ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) การเก็บและรวบรวมข้อมูล 4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเลือกสถานศึกษาที่มีการสอนภาษาเยอรมัน ได้แก่ สถาบันการศึกษาประเภทโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในจังหวัดพัทลุง ภูเก็ต สงขลา และ ปัตตานี โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนภาษาเยอรมันในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 แบ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนจากโรงเรียนสตรีภูเก็ต จ.ภูเก็ต และ โรงเรียนพัทลุง จ.พัทลุง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 คน มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 46 คน มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน รวม 114 คน และผู้เรียนจากมหาวิทยาลัย จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

และภูเก็ต และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ชั้นปีที่1 จำนวน20 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 16 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน73 คน รวม 143 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 257 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ วิสุทธิ์ กระจ่างศิริศิลป์ (Wisoot., Krajangsirisin. 2001. “An Investigation of English Vocabulary Learning Strategies Used by First Year Students at Prince of Songkla University, Hatyai Campus” Master of Art Thesis in Applied Linguistics, Prince of Songkla University, Hatyai Campus.) และนำแนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ของ Oxford (1990) “Strategy Inventory for Language Learning (SILL) มาดัดแปลงสร้างแบบสอบถามบางส่วน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแบบสอบถามตามแบบของ Wisoot Krajangsirisin (2001). “An Investigation of English Vocabulary Learning Strategies Used by First Year Students at Prince of Songkla University, Hatyai Campus”
2. ดัดแปลงแบบสอบถามให้เข้ากับแนวคิดของ Oxford (1990) “Strategy Inventory for Language Learning (SILL) แบบสอบถามจะเน้นกลวิธีการเรียนรู้ทางตรง (Direct strategies)
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน2ท่าน ที่เชี่ยวชาญทางด้านสถิติและการสร้างแบบสอบถามและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ ตรวจสอบแก้ไขหาความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือเชิงเนื้อหา

4. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มทดลองจำนวน30คนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน30 คน หลังจากทดสอบเครื่องมือแล้ว จะนำไปแก้ไขคำผิด และแก้ไขประโยคให้ชัดเจนและเหมาะสม

แบบสอบถามสำหรับผู้เรียนภาษาเยอรมัน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา 2) ข้อมูลความรู้ภาษาต่างประเทศ อื่นๆนอกเหนือจากภาษาเยอรมัน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเลือกตอบ เกี่ยวกับความเห็นโดยทั่วไปในการเรียนภาษาเยอรมัน แบ่งเป็น 1) หัวข้อที่ผู้เรียนชอบเรียนมากที่สุด 2) หัวข้อที่ผู้เรียนให้ความสำคัญมากที่สุด 3) หัวข้อที่ผู้เรียนเห็นว่ายากที่สุด

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง เป็นคำถามเลือกตอบ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ 1) แหล่งเรียนรู้ศัพท์ภาษาเยอรมัน 2) จำนวนครั้งในการทบทวนคำศัพท์ภาษาเยอรมัน 3) สถานที่ทบทวนคำศัพท์ภาษาเยอรมันนอกห้องเรียน 4) บุคคลที่ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน 5) สื่อในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน

ส่วนที่สอง เป็นการวัดระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ศัพท์แต่ละประเด็น โดยแยกเป็นระดับ ตั้งแต่ 1-5 และตอนท้ายของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับกลวิธีอื่นๆที่ผู้เรียนใช้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน (อยู่ในภาคผนวก)

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้ดำเนินการวิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายซักถามข้อสงสัยก่อนจะดำเนินการตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้สอนภาษาเยอรมันของกลุ่มเป้าหมายจัดส่งแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วมายังผู้วิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้วิธีการคำนวณจากโปรแกรม SPSS (The Statistical Package of Social Sciences) Version13 หาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลที่ได้จากกลุ่มเป้าหมาย หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเขียนเรียบเรียงเป็นรายงานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา

จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ร้อยละ 80.9 ผู้เรียนภาษาเยอรมันเป็นเพศหญิง และ ร้อยละ 19.1 เป็นเพศชาย กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา จากโรงเรียน ร้อยละ 23.3 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ร้อยละ 17.9 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 และร้อยละ 3.1 เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่4 จากมหาวิทยาลัย ร้อยละ 28.4 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่4 ร้อยละ 13.2 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 6.2 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และร้อยละ7.8 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1

1.2 ข้อมูลความรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆนอกเหนือจากภาษาเยอรมัน

ผู้เรียนมีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆร้อยละ 87.9 จำแนกเป็นผู้เรียนจากโรงเรียนร้อยละ 3 และผู้เรียนจากมหาวิทยาลัย ร้อยละ 48.6 ส่วนผู้เรียนที่ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ อื่นๆ ร้อยละ 12.1 โดยจำแนกเป็นผู้เรียนจากโรงเรียนร้อยละ 5.1 และผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยร้อยละ 7 เมื่อจำแนกตามภาษาต่างประเทศนั้นๆพบว่า ผู้เรียนจากโรงเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุดร้อยละ 94 รองลงมาคือ ภาษาจีนร้อยละ 2.7 และภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 1.9 น้อยที่สุดคือภาษาสเปนร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย มีความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุดร้อยละ 41.6 รองลงมาคือ ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 7.0 และภาษาจีนร้อยละ 3.5 และน้อยที่สุดคือภาษารัสเซียร้อยละ 0

ส่วนที่ 2 การรายงานความเห็นทั่วไปในการเรียนภาษาเยอรมัน

2.1 หัวข้อที่ผู้เรียนชอบเรียนมากที่สุด

ผู้เรียนจากสถานศึกษาทั้งสองประเภท ร้อยละ 49.2ของผู้เรียนทั้งหมด ชอบเรียนทักษะการพูดเป็นอันดับหนึ่ง โดยจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนร้อยละ 18.0 และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยร้อยละ 31.3

2.2 หัวข้อที่ผู้เรียนให้ความสำคัญมากที่สุด

ร้อยละ 44.9 จากจำนวนผู้เรียนทั้งหมดเห็นว่า การพูดเป็นหัวข้อที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาเยอรมัน แต่ถ้าจำแนกตามประเภทของสถาบันการศึกษา ผู้เรียนจากโรงเรียนร้อยละ 16.8 เห็นว่าไวยากรณ์สำคัญที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยเห็นว่าทักษะการพูดสำคัญมากที่สุด

2.3 หัวข้อที่ผู้เรียนเห็นว่ายากที่สุด

ร้อยละ 53.4 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า ไวยากรณ์ ยากที่สุดในการเรียนภาษาเยอรมัน โดยจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างจาก โรงเรียนร้อยละ 23.0 และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยร้อยละ 30.4

ส่วนที่ 3 การรายงานกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

3.1 รายงานกลวิธีการเรียนรู้ศัพท์ภาษาเยอรมันโดยทั่วไป

3.1.1 แหล่งเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน

ร้อยละ 63.8 ของผู้เรียนทั้งหมดเห็นว่า ผู้เรียนมักเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาเยอรมันจากผู้สอนมากที่สุด โดยจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างจาก โรงเรียนร้อยละ 27.6 และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยร้อยละ 36.2 ผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่าแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดคือผู้สอน

3.1.2 จำนวนครั้งในการทบทวนคำศัพท์ภาษาเยอรมัน

พบว่า ร้อยละ 73.8 ของผู้เรียนทั้งหมดทบทวนคำศัพท์ ภาษาเยอรมัน 1-3ครั้งต่อสัปดาห์นอกห้องเรียน โดยจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนร้อยละ 29.7 และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยร้อยละ 44.1

3.1.3 สถานที่ทบทวนคำศัพท์ภาษาเยอรมันนอกห้องเรียน

ร้อยละ 61.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทบทวนและเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาเยอรมันที่บ้านมากที่สุดนอกจากในห้องเรียน โดยจำแนกเป็น กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนร้อยละ 28.5 และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยร้อยละ 32.6

3.1.4 บุคคลที่ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาเยอรมัน

ร้อยละ 52.5 ของผู้เรียนทั้งหมดจะปรึกษาอาจารย์คนไทย มากที่สุดหากมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้ศัพท์ภาษาเยอรมัน แต่เมื่อจำแนกจาก

ประเภทของสถาบันพบว่า ร้อยละ 26.1 ของกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยมักจะปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุดหากมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน ในขณะที่ร้อยละ 30.7 ของกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมักจะปรึกษาอาจารย์คนไทยมากที่สุดและผู้เรียนจะปรึกษาอาจารย์ชาวต่างชาติที่สอนภาษาเยอรมันน้อยที่สุด ทั้งๆที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติสอนอยู่ในสถาบันดังกล่าวในช่วงที่ทำการเก็บข้อมูล

3.1.5 สื่อในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน

ร้อยละ 49.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันใหม่ๆจาก Internet มากที่สุด แต่เมื่อจำแนกตามประเภทของสถานศึกษาจะเห็นว่า ร้อยละ 15.5 ของกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันใหม่ๆจากเพลงมากที่สุด ในขณะที่ร้อยละ 35.5 ของกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย มีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันใหม่ๆจาก Internet มากที่สุด

3.2 รายงานเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน

คำถามเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันเป็นคำถามที่วัดความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้โดยแบ่งเป็น 5 ระดับความถี่ ระดับ 1 หมายถึงไม่เคยใช้เลย ระดับ 2 หมายถึงใช้น้อย ระดับ 3 หมายถึงใช้ปานกลาง ระดับ 4 หมายถึงใช้บ่อย ระดับ 5 หมายถึง ใช้บ่อยที่สุด

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาประมวลผลและวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าเฉลี่ยระดับความถี่ ดังนี้

$$\text{การคำนวณความถี่} = \frac{\text{ความถี่สูงสุด-ความถี่ต่ำสุด}}{\text{จำนวนความถี่}} = \frac{5-1}{5} = 8$$

คำนวณระดับความถี่ได้ดังต่อไปนี้

4.21-5.0 = ให้อ่านที่สูงสุด

3.41-4.20 = ให้อ่าน

2.61-3.40 = ให้อ่านกลาง

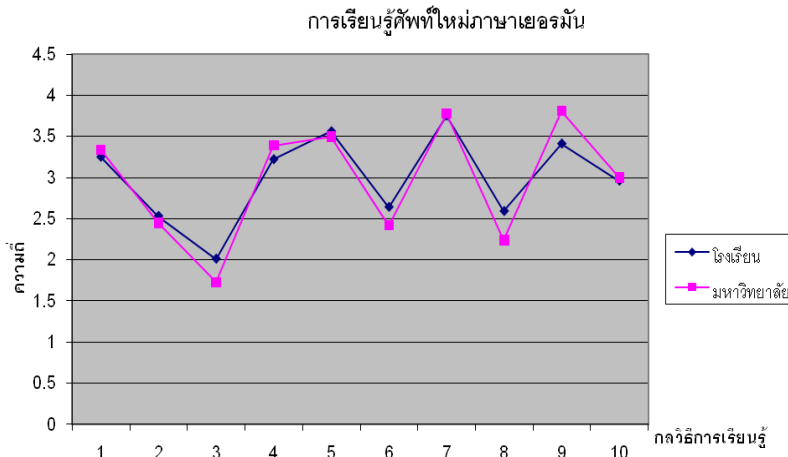
1.81-2.60 = ให้อ่านต่ำ

1.00-1.80 = ให้อ่านที่ต่ำสุด

ในแบบสอบถามมีคำถามแบ่งกลุ่มกลวิธีการเรียนรู้ 3 กลุ่มดังนี้

3.2.1 กลุ่มกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมัน

ประกอบด้วยกลวิธีที่กำหนดไว้ทั้งหมด 10 กลวิธี ได้แก่ 1)หาความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากพจนานุกรมภาษาเยอรมัน-ไทย/ไทย-เยอรมัน 2)หาความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-เยอรมัน/เยอรมัน-อังกฤษ 3)หาความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากพจนานุกรมภาษาเยอรมัน-เยอรมัน 4)หาความหมายคำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากข้อความข้างเคียงหรือประโยคข้างเคียงของคำศัพท์ใหม่นั้นๆ 5)หาความหมายของคำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากภาษาท่าทางของผู้พูด 6)หาความหมายของคำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันโดยวิธีแยกองค์ประกอบของคำ เช่น รากศัพท์ , prefix หรือ suffix 7)อ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่ 8)เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาเยอรมันในคอมพิวเตอร์ 9)เปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาเยอรมันกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 10)เรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันใหม่ๆ ด้วยตนเอง

กราฟที่ 1 การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมัน

ผลการวิจัยโดยใช้แนวคิดเรื่อง Foreign language learning strategies ของ Oxford (1990) แสดงให้เห็นว่า ในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ภาษาเยอรมัน กลวิธีที่ผู้เรียนจากโรงเรียนใช้ในระดับบ้อยคือ 1)กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง เชิงพุทธิปัญญาโดยใช้วิธี การฝึกหัด ในกลุ่มของการฝึกออกเสียง จากหัวข้อ “การอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่” 2)กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง โดยใช้วิธีการเสริมและการทดแทน ในกลุ่มการเดาอย่างมีเหตุผล จากการใช้คำไข่อื่นๆ จากหัวข้อ “ เดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากภาษาท่าทางของผู้พูด” 3)กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์และให้เหตุผลในกลุ่ม การแทรกแซงทางภาษา จากหัวข้อ “เปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาเยอรมันกับภาษาอังกฤษ” สำหรับกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากมหาวิทยาลัยที่ใช้ในระดับบ้อยคือ 1)กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง เชิงพุทธิปัญญา ใช้วิธีการวิเคราะห์และให้เหตุผล ในกลุ่ม การแทรกแซงทางภาษา จากหัวข้อ “เปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาเยอรมันกับภาษาอังกฤษ” 2)กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา

โดยใช้วิธี การฝึกหัด ในกลุ่มของการฝึกออกเสียง จากหัวข้อ “การอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่” 3) กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง ประสิทธิภาพการเสริมและการทดแทน โดยการเดาอย่างมีเหตุผล ในกลุ่มการใช้คำไข่อื่นๆ จากหัวข้อ “เดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากภาษาท่าทางของผู้พูด”

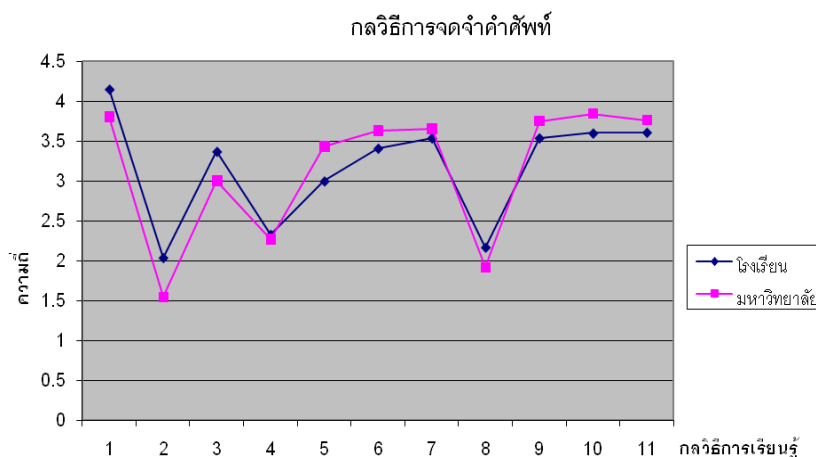
ในส่วนกลวิธีการเรียนรู้โดยตรง เจิงพุทธิปัญญา โดยใช้วิธีรับและส่งข้อความ ใช้แหล่งข้อมูล จากหัวข้อ “การหาความหมายจากพจนานุกรม” ผู้เรียนจากทั้งสองกลุ่มยังใช้พจนานุกรมภาษาเยอรมันไทย/ไทยเยอรมันอยู่ในระดับปานกลาง ใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-เยอรมัน/เยอรมัน-อังกฤษ ในระดับน้อย และใช้พจนานุกรมภาษาเยอรมัน-เยอรมัน อยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด

นอกจากนี้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันใหม่ วิธีอื่นๆ นอกเหนือจาก 10 กลวิธีข้างต้น สรุปได้ดังนี้ 1) อ่านจากหนังสือนอกบทเรียน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ ภาพยนตร์ รายการทีวีและฟังเพลงที่เป็นภาษาเยอรมัน 2) เรียนรู้จากบุคคลอื่นที่เรียนภาษาเยอรมัน 3) สังเกตจากป้ายโฆษณา ป้ายบอกทาง หรือดูจากฉลากผลิตภัณฑ์จากประเทศเยอรมัน 4) เล่นเกมส์คำศัพท์ในห้องเรียน 5) อ่านโบชัวร์ที่ติดในห้อง 6) เรียนรู้จากมัลติมีเดียคนไทยที่ใช้ภาษาเยอรมัน 7) เรียนรู้จากนักท่องเที่ยวน 8) ฝึกฝนจากซีดีการเรียนรู้อาษาเยอรมันด้วยตนเอง

3.2.2 กลุ่มกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาเยอรมัน

ประกอบด้วยกลวิธีที่กำหนดไว้ทั้งหมด 11 กลวิธี ได้แก่ 1) ซัดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายหลากสีคำศัพท์ใหม่ๆ ในสมุดจด 2) จดจำคำศัพท์โดยวิธีการแต่งคำศัพท์เหล่านั้นให้เป็นบทกลอน 3) จดจำคำศัพท์เป็นหมวดหมู่ เช่น คำศัพท์หมวดเสื้อผ้า หรือคำศัพท์หมวดอาหาร 4) จัดเรียงคำศัพท์ใหม่เป็น

หมวดหมู่โดยเรียงลำดับตามตัวอักษร A-Z 5) ทบทวนคำศัพท์ของคาบเรียนที่ผ่านมา 6) ท่องจำคำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงพร้อมความหมาย 7) คำศัพท์ที่เป็นคำนามท่องจำพร้อมกับคำนำหน้านาม der das die 8) ทำบัตรคำศัพท์เพื่อบันทึกความจำ 9) จดจำคำศัพท์โดยการเขียนคำศัพท์นั้นหลายๆ ครั้ง 10) ทดสอบการจำคำศัพท์ด้วยตนเอง 11) จดจำคำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้น

กราฟที่ 2 กลวิธีการจดจำคำศัพท์

ผลการวิจัยโดยใช้แนวคิดเรื่อง Foreign language learning strategies ของ Oxford (1990) ชี้ให้เห็นว่าในกลวิธีการจดจำคำศัพท์นั้น กลวิธีที่ผู้เรียนจากโรงเรียนใช้ในระดับบ่อย คือ 1) กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง เช่น พูทบทวน โดยใช่วิธีการสร้างโครงสร้างสำหรับ input and output จากหัวข้อ “ขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายหลากสีคำศัพท์ใหม่ๆ ในสมุดจด” 2) กลวิธีการจดจำ การใช้ภาพและเสียง โดยการเลียนเสียงเพื่อช่วยความจำ จากหัวข้อ

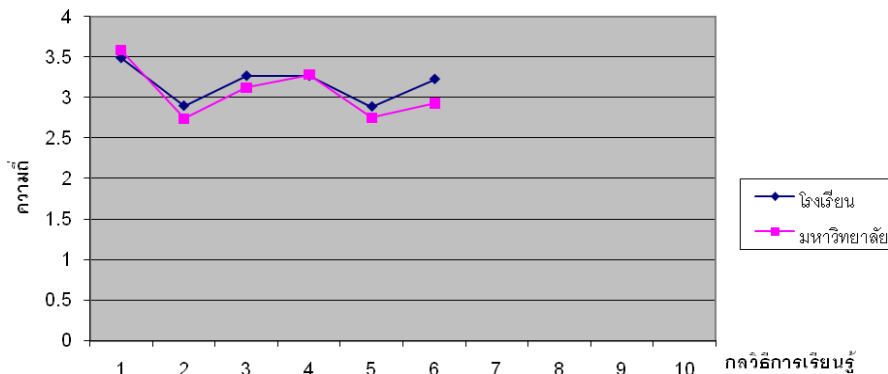
“จดจำคำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นๆ” 3)กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม
เชิงอุปมาอุปไมย โดยการประเมินความรู้ โดยการประเมินผลด้วยตนเองจาก
หัวข้อ “ทดสอบการจำศัพท์ด้วยตัวเอง” 4)กลวิธีการจดจำในรูปแบบการ
ทบทวนอย่างเป็นระบบ โดยการ ทบทวนโครงสร้าง จากหัวข้อ “คำนามท้องจำ
พร้อมกับคำนำหน้านาม der das die 5)กลวิธีการจดจำ การทบทวนอย่างเป็น
ระบบ โดยการ ทบทวนโครงสร้างจากหัวข้อ “จดจำคำศัพท์โดยการเขียน
คำศัพท์นั้นหลายๆครั้ง” 6)กลวิธีการเรียนรู้เชิงพุทธิปัญญา การฝึกฝน โดยการ
พูดซ้ำ จากหัวข้อ “ท่องจำคำศัพท์โดยการออกเสียงพร้อมความหมาย” ส่วน
ผู้เรียนในมหาวิทยาลัยใช้วิธีในระดับบอยคือ 1)กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม เชิงอุป
มาอุปไมย โดยใช้วิธีการประเมินความรู้ จากหัวข้อ “ทดสอบการจำศัพท์ด้วย
ตนเอง” 2)กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง เชิงพุทธิปัญญา ใช้วิธีการสร้างโครงสร้าง
สำหรับการจัดข้อมูลเข้าและข้อมูลออก โดยการทำความเข้าใจเน้นข้อความ
จากหัวข้อ ชี้ให้เห็นได้หรือทำเครื่องหมายหลักคำศัพท์ใหม่ๆ ในสมุดจด 3)
กลวิธีการจดจำ การใช้ภาพและเสียง โดยการเลียนเสียงเพื่อช่วยความจำ จาก
หัวข้อ “จดจำคำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นๆ” 4)กลวิธีการจดจำ การ
ทบทวนอย่างเป็นระบบ โดยการทบทวนโครงสร้าง จากหัวข้อ “จดจำคำศัพท์โดย
การเขียนคำศัพท์นั้นๆ หลายๆ ครั้ง” 5)กลวิธีการจดจำในรูปแบบการทบทวน
อย่างเป็นระบบ โดยการ ทบทวนโครงสร้าง จากหัวข้อ “คำศัพท์ที่เป็นคำนาม
ท้องจำพร้อมกับคำนำหน้านาม der das die 6)กลวิธีการเรียนรู้เชิงพุทธิ
ปัญญา (Cognitive strategies) การฝึกฝน (Practicing) โดยการพูดซ้ำ
(Repeating) จากหัวข้อ “ท่องจำคำศัพท์โดยการออกเสียงพร้อมความหมาย”
7)กลวิธีการจดจำ โดยการทบทวนอย่างมีระบบ จากหัวข้อ “ทบทวนคำศัพท์
ของคาบเรียนที่ผ่านมา”

นอกจากนี้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนรู้การจดจำคำศัพท์ภาษาเยอรมันวิธีอื่นๆนอกเหนือจาก 11 กลวิธีข้างต้น สรุปได้ดังนี้ 1) เขียนศัพท์ติดบนสิ่งของ 2) อ่านหนังสืออื่นๆ ที่เป็นภาษาเยอรมัน 3) บันทึกเสียงและฟังก่อนนอน 4) ดูรายการฟุตบอลเยอรมัน 5) เขียนตามคำบอกที่เพื่อนบอก 6) พบเห็นสิ่งของรอบๆตัวและหมั่นพูดเป็นภาษาเยอรมัน 5) วาดภาพประกอบคำศัพท์ 6) อ่านและอธิบายประโยค/คำศัพท์ภาษาเยอรมันให้เพื่อนฟัง

3.2.3 กลวิธีการนำคำศัพท์ภาษาเยอรมันไปใช้

ประกอบด้วยกลวิธีที่กำหนดไว้ทั้งหมด 6 กลวิธี ได้แก่ 1) ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาในการพูดหรือการเขียนประโยคภาษาเยอรมัน 2) ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่พูดภาษาเยอรมัน 3) เมื่อพบเห็นสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะนึกถึงคำศัพท์ที่เป็นภาษาเยอรมัน 4) นำคำศัพท์นั้นๆ มาพูดหรือเขียนก็ต่อเมื่อแน่ใจว่าเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง 5) อธิบายความหมายของคำศัพท์ภาษาเยอรมันโดยการยกตัวอย่างเหตุการณ์และใช้ประโยคอย่างง่ายในการอธิบาย 6) ทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆ ในห้องเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาเยอรมันที่เรียนมา

การนำคำศัพท์ภาษาเยอรมันไปใช้

กราฟที่ 3 การนำคำศัพท์ภาษาเยอรมันไปใช้

จากแนวคิดเรื่อง Foreign language learning strategies ของ Oxford (1990) ซึ่งให้เห็นว่า กลวิธีการนำคำศัพท์ภาษาเยอรมันไปใช้ ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีโดยตรง (direct strategies) เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) โดยการฝึกหัด (practicing) จากหัวข้อ "ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาในการพูดหรือการเขียนประโยคภาษาเยอรมัน" ในระดับบ่อ

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จำนวนผู้เรียนภาษาเยอรมันในภาคใต้ เพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นว่าการเรียนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปแล้ว เพศหญิงจะมีความสนใจเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าเพศชาย นอกจากภาษาเยอรมันแล้วจำนวนผู้เรียนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ซึ่งให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาเยอรมันในภาคใต้มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมากที่สุด เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนไทยจะต้องเรียนตั้งแต่

ระดับชั้นประถมศึกษา นอกจากนั้นภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มภาษาเจอร์มานิกกลุ่มเดียวกับภาษาเยอรมัน ทำให้ทั้งสองภาษามีความคล้ายกันอยู่มาก ฉะนั้นผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้วสามารถนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันได้ โดยการนำคำศัพท์ภาษาเยอรมันมาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดต่างๆในภาคใต้ที่มีนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาเยอรมันสื่อสารเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดภาคหนึ่งในประเทศไทย ความเคยชินของผู้เรียนที่ได้มีโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวทำให้ผู้เรียนมีความกล้าและมีความกระตือรือร้นที่จะพูดภาษาเยอรมันและในอนาคตผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพที่ต้องติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่พูดภาษาเยอรมันได้ นอกจากนี้ในการเรียนการสอนภาษาเยอรมัน การฝึกสนทนา หรือแสดงบทบาทสมมติในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกและน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนทั้งจากโรงเรียนและจากมหาวิทยาลัยชอบเรียนทักษะการพูดภาษาเยอรมันมากที่สุด แต่ผู้เรียนจากโรงเรียนเห็นว่าการเรียนไวยากรณ์เยอรมันสำคัญที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญของการเรียนทักษะการพูดภาษาเยอรมันมากที่สุด อย่างไรก็ตามนอกจากผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยเห็นว่าการเรียนไวยากรณ์ภาษาเยอรมันยากที่สุด ผู้เรียนจากโรงเรียนที่ให้ความสำคัญกับการเรียนไวยากรณ์เยอรมันมากที่สุดก็เห็นว่าการเรียนไวยากรณ์ภาษาเยอรมันยากที่สุดเช่นกัน จากความเห็นที่แตกต่างกันเรื่องการเรียนรู้ไวยากรณ์วิเคราะห์ได้ว่าผู้เรียนจากโรงเรียนนำภาษาเยอรมันไปใช้ในการทำข้อสอบข้อเขียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นการเรียนรู้หลักไวยากรณ์จึงมีความสำคัญมากที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยจะนำภาษาเยอรมันไปใช้ในการประกอบ

อาชีพในอนาคตซึ่งส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพที่ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่พูดภาษาเยอรมัน เช่นงานบริการนักท่องเที่ยว และพนักงานโรงแรม

แต่อย่างไรก็ดี เมื่อมองภาพรวมแล้ว ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญกับทักษะการพูดมากที่สุด ส่งผลให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ภาษาเยอรมันและกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาเยอรมัน โดยการ การอ่านออกเสียงในระดับบ่อย ซึ่งนอกจากผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากการอ่านออกเสียงแล้วผู้เรียนยังสามารถฝึกทักษะการพูดได้เช่นกัน นอกจากนี้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากภาษาท่าทางของผู้พูด ซึ่งให้เห็นว่าผู้เรียน เรียนรู้ศัพท์จากการสนทนาบ่อยกว่าการใช้พจนานุกรม

สำหรับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันโดยทั่วไป แหล่งเรียนรู้ที่สำคัญอันดับหนึ่งในความเห็นของผู้เรียนคือผู้สอน ถึงแม้แหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น เรียนรู้จากพจนานุกรม จากแบบเรียน จากเพื่อน ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง ยังมีบทบาทต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ok-Seon (n.d) พบว่าผู้เรียนชาวเกาหลีได้เรียนคำศัพท์จากผู้สอนอย่างเดียว ซึ่งเห็นว่าผู้สอนมีบทบาทมากที่สุดในการถ่ายทอดความรู้ นั้นหมายถึงผู้เรียนชินกับการเรียนรู้โดยการรับจากผู้สอนมากกว่าที่จะเรียนรู้จากแหล่งอื่นหรือจากบุคคลอื่น การเรียนรู้คำศัพท์จากพจนานุกรม จากแบบเรียน จากเพื่อน หรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆนอกห้องเรียนยังมีบทบาทต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนค่อนข้างน้อยอย่างไรก็ตามผู้เรียนยังหาเวลาในการทบทวนคำศัพท์ภาษาเยอรมันที่บ้าน 1-3ครั้งต่อสัปดาห์นอกห้องเรียน

เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน ผู้เรียนจากโรงเรียนมักจะปรึกษากับอาจารย์ชาวไทยมากที่สุดในขณะผู้เรียนจาก

มหาวิทยาลัยมักจะปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุดถึงแม้ผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยเห็นว่าแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญอันดับหนึ่งคือผู้สอน แต่ผู้เรียนกลุ่มนี้เลือกที่จะปรึกษาเพื่อนมากกว่า จะเห็นได้ว่า ช่องว่างระหว่างครูกับศิษย์ในมหาวิทยาลัยมีมากกว่าในโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจากโรงเรียนมีความใกล้ชิดกับผู้สอนมากกว่าผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย อีกทั้งผู้เรียนมีความกล้าที่จะเข้าไปพูดคุย กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียนสมัยก่อน ผู้เรียนไทยมักจะปรึกษาซักถามปัญหาการเรียนไวยากรณ์ภาษาเยอรมันกับอาจารย์คนไทยที่สอนภาษาเยอรมัน มากกว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจจะเนื่องมาจาก ผู้เรียนยังไม่มีความมั่นใจและไม่กล้าที่จะใช้ภาษาเยอรมันสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างประเทศได้ และการอธิบายหลักไวยากรณ์เยอรมันผู้สอนคนไทยสามารถอธิบายเป็นภาษาไทยทำให้ผู้เรียนจะเข้าใจได้ง่ายกว่า ส่วนผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยมีความใกล้ชิดกับเพื่อนร่วมชั้นมากกว่าผู้สอนและการเรียนในมหาวิทยาลัยมักจะต้องมีกิจกรรมการทำงานกลุ่ม อย่างไรก็ตามบทบาทของผู้สอนในมหาวิทยาลัยยังมีความสำคัญและมีบทบาทในการให้คำปรึกษาหากผู้สอนมีปัญหारेื่องการเรียนรู้ด้วยกัน โดยดูจากความต่างของเปอร์เซ็นต์ระหว่างอาจารย์คนไทย (21.8) กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน (26.1)

ปัจจุบันนอกจากสื่อการสอนที่เป็นแบบเรียนแล้ว สื่ออื่นๆก็มียบทบาทสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันเช่นกัน เช่น ภาพยนตร์ เพลง นิทาน หรือ อินเทอร์เน็ต สำหรับผู้เรียนจากโรงเรียนมักจะเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันในบทเพลงมากที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยมักจะใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้มากที่สุด แสดงให้เห็นว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์เข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้มากขึ้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียนได้

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันตามแนวคิดเรื่อง Foreign language learning strategies ของ Oxford (1990) ในหัวข้อการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ผู้เรียนจากโรงเรียนใช้กลวิธีในระดับบ้อย คือกลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) ในเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) โดยใช้วิธีอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่และวิธีเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาเยอรมันกับภาษาอังกฤษ ส่วนผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยนอกจากใช้กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct strategies) ในเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) ที่เป็นวิธีเดียวกับกลุ่มผู้เรียนจากโรงเรียนคือวิธี เปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาเยอรมันกับภาษาอังกฤษและอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ในระดับบ้อยแล้ว ยังใช้กลวิธีการเรียนรู้ประเภท การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies) โดยใช้วิธีเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากภาษาท่าทางของผู้พูดในระดับบ้อยเช่นกัน

ในส่วนกลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct strategies) ในเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) โดยใช้วิธีรับและส่งข้อความ (Receiving and sending message) การใช้แหล่งข้อมูล (Using resource for receiving and sending message) จากหัวข้อ “การหาความหมายจากพจนานุกรม” ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มยังใช้พจนานุกรมภาษาเยอรมัน-ไทย/ไทย-เยอรมันอยู่ในระดับปานกลาง และผู้เรียนทั้งสองกลุ่มหาความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากพจนานุกรมภาษาเยอรมัน-เยอรมัน ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด

ในหัวข้อการจดจำคำศัพท์ ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายในระดับบ้อย เช่น ผู้เรียนจากโรงเรียนใช้ กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) ในเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) โดยใช้วิธี ซีดเส้น

ได้หรือทำเครื่องหมายหลากหลายคำศัพท์ใหม่ๆในสมุดจด กลวิธีการจดจำ (Memory strategies) ใช้วิธีจดจำคำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นๆ และกลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect strategies) เชิงอภิปัญญา (Metacognitive strategies) ใช้วิธีทดสอบการจำคำศัพท์ด้วยตัวเอง ส่วนผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยนอกจากใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบอ้อม (Indirect strategie) เชิงอภิปัญญา (Metacognitive strategies) โดยวิธีทดสอบการจำคำศัพท์ด้วยตัวเองแล้ว ยังใช้กลวิธีการจดจำ (Memory strategies) วิธีจดจำคำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นๆ วิธีท่องจำคำศัพท์ที่เป็นคำนามพร้อมกับคำนำหน้านาม และ ทบทวนคำศัพท์ของคาบเรียนที่ผ่านมา ส่วนกลวิธีการเรียนรู้เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) ผู้เรียนใช้วิธีท่องจำคำศัพท์โดยการออกเสียงพร้อมความหมาย จากการศึกษาของ Ok-Seon (n.d) พบว่าผู้เรียนชาวเกาหลีได้ก็ใช้กลวิธีการจดจำ (Memory strategies) ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันเช่นเดียวกัน

ในหัวข้อการนำคำศัพท์ไปใช้ ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ใช้กลวิธีโดยตรง (direct strategies) เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) ในระดับบ่อย คือวิธีใช้คำศัพท์ที่เรียนมาในการพูดหรือการเขียนประโยคภาษาเยอรมัน

จากกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันโดยรวม ผู้เรียนไทยในภาคได้นิยมใช้ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) มากที่สุด

ปัญหาการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทยในภาคใต้

1. **การใช้พจนานุกรม** การใช้พจนานุกรมในการค้นหาคำศัพท์ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองวิธีหนึ่งแต่จากผลการวิจัย ผู้เรียนยังใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาคำศัพท์ใหม่ในระดับความถี่ปานกลาง-น้อยที่สุด ใน

ความถี่ระดับปานกลางผู้เรียนหาความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ใหม่จากพจนานุกรมภาษาเยอรมัน-ไทย/ไทย-เยอรมัน และใช้พจนานุกรมภาษาเยอรมัน-เยอรมันน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นพจนานุกรมแบบใดก็ตาม ผู้เรียนมักจะไม่ค่อยใช้พจนานุกรมให้เป็นประโยชน์เพื่อช่วยในการค้นหาคำศัพท์ ผู้เรียนส่วนใหญ่เมื่อไม่รู้ศัพท์คำไหนมักจะถามครูผู้สอนชาวไทยหรือถามเพื่อนมากกว่าเปิดพจนานุกรม อาจเนื่องมาจากผู้เรียนเห็นว่าการเปิดพจนานุกรมเสียเวลา หรือผู้เรียนยังไม่รู้วิธีการใช้พจนานุกรม นอกจากนั้นในปัจจุบันพจนานุกรมออนไลน์เริ่มเข้ามามีบทบาทกับผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่มากขึ้น ทำให้ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการอ่านและการค้นคว้าความรู้ในหนังสือน้อยลง

2. ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกลวิธีเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ โดยการหาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยวิธีแยกองค์ประกอบของคำ เช่น รากศัพท์ prefix หรือ suffix และการจดทำบัตรคำศัพท์เพื่อบันทึกความจำ การจัดเรียงคำศัพท์ใหม่เป็นหมวดหมู่โดยเรียงลำดับตามตัวอักษร A-Z และจดจำคำศัพท์โดยวิธีการแต่งคำศัพท์เหล่านั้นเป็นบทกลอน

ปัญหาและอุปสรรคในการทบทวน

ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาต่างประเทศบังคับ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา แม้กระนั้นผลการศึกษาพบว่า ยังมีผู้เรียนร้อยละ 12.1 ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ นอกจากภาษาเยอรมัน ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้เรียนกลุ่มนี้อาจจะมีการเข้าใจความหมายของแบบสอบถามที่คลาดเคลื่อน ในแบบสอบถาม ถามว่า “ท่านมีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ นอกจากภาษาเยอรมันหรือไม่” ผู้เรียนกลุ่มนี้อาจจะตีความได้ว่า พวกเขาเคยเรียนมาแต่อาจจะไม่ได้รับความรู้จากที่เรียนมาหรือไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนมาไป

ใช้ได้ จึงเลือกหัวข้อ “ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆนอกจากภาษาเยอรมัน” ถ้าคำถามถามว่า “ท่านเคยเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆนอกจากภาษาเยอรมันหรือไม่” ผู้วิจัยคิดว่า คำถามจะชัดเจนกว่า หรืออาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนกลุ่มนี้มองข้ามภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศอื่นๆ เนื่องจากความเคยชินที่ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษ เหมือนวิชาอื่นๆ ทั่วไป ตั้งแต่ชั้นประถม

ข้อเสนอแนะ

สำหรับผู้สอน

1. เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนชอบเรียนทักษะการพูดมากที่สุดทั้งในระดับโรงเรียนและระดับมหาวิทยาลัย ผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีโอกาสนำคำศัพท์ภาษาเยอรมันที่เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริงมากยิ่งขึ้น เช่นการจัดโครงการฝึกการพูดภาษาเยอรมันนอกสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนในจังหวัดภูเก็ตที่มีนักท่องเที่ยวจากประเทศที่พูดภาษาเยอรมันจำนวนมาก การจัดกิจกรรมฝึกภาษาเยอรมันนอกสถานที่อย่างสม่ำเสมอทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการพูดในสถานการณ์จริง นอกจากผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดในสถานการณ์จริงแล้วยังมีโอกาสฝึกทักษะการฟังจากสำเนียงที่หลากหลายของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

2. การใช้พจนานุกรมเป็นสิ่งสำคัญและเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ จากผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนทั้งในระดับโรงเรียนและระดับมหาวิทยาลัยใช้พจนานุกรมในระดับปานกลาง-น้อยที่สุด ผู้สอนควรแนะนำวิธีใช้พจนานุกรมและองค์ประกอบของพจนานุกรมแต่ละแบบให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะพจนานุกรมภาษาเยอรมัน-เยอรมัน ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกใช้ทีละเล็กละน้อยเพื่อให้ผู้เรียนเคยชินกับพจนานุกรมดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ในการ

ค้นหาคำศัพท์ภาษาเยอรมันในระดับสูงต่อไป อาจฝึกขั้นแรกโดยแบ่งกลุ่มช่วยกันหาความหมายของศัพท์ภาษาเยอรมันง่ายๆในระดับเบื้องต้น และขั้นต่อไปอาจฝึกเลือกใช้คำแปลที่ถูกต้องกับบริบท

3. ผู้สอนควรแนะนำการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่อย่างหลากหลายให้กับผู้เรียน เช่นวิธีแยกองค์ประกอบของคำ เช่น รากศัพท์ prefix หรือ suffix และการจดทำบัตรคำศัพท์เพื่อบันทึกความจำ การจัดเรียงคำศัพท์ใหม่เป็นหมวดหมู่โดยเรียงลำดับตามตัวอักษร A-Z และจดจำคำศัพท์โดยวิธีการแต่งคำศัพท์เหล่านั้นเป็นบทกลอน เพื่อเป็นทางเลือกในการเรียนรู้คำศัพท์นอกเหนือไปจากกลวิธีที่ผู้เรียนคุ้นเคย

4 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้เชิงอภิปัญญา (Metacognitive strategies) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น ให้ผู้เรียนเตรียมและวางแผนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันด้วยตนเอง โดยการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้คำศัพท์ของตนเอง หาข้อมูลเพิ่มเติมของเดิมคำศัพท์นอกเหนือจากที่เรียนรู้ในห้องเรียน และหมั่นตรวจสอบความสามารถของตนเอง โดยผู้สอนทำหน้าที่ให้คำปรึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ดังกล่าว

5 เนื่องจากในปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีบทบาทในชีวิตของผู้เรียนมากขึ้น ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่นำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อเสริมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ โดยการจัดหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำเร็จรูป อาทิ เช่น Lingo Fox, Hot Potatoes หรือ Tell Me More ฯลฯ มาใช้เสริมการเรียนรู้คำศัพท์ เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเหล่านี้มีเสียงและภาพเคลื่อนไหวที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนมากยิ่งขึ้น หรือแนะนำและส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเรียนรู้ แบบฝึกออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อที่ผู้เรียน

สามารถทบทวนการเรียนรู้ของตัวเองนอกห้องเรียนได้ ควบคู่ไปกับการทบทวนการเรียนรู้จากหนังสือหรือตำราเรียน

6 จากผลการวิจัยผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีระดับความถี่ในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนในห้องเรียนปานกลาง ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมเรียนรู้คำศัพท์ในลักษณะทำงานเป็นกลุ่ม ทั้งนี้สมาชิกในกลุ่มควรมีทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง และผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำอยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงของกลุ่มเป็นพี่เลี้ยงในด้านการเรียนให้กับเพื่อนๆในกลุ่ม การจัดกิจกรรมดังกล่าวนอกจากผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มแล้ว ยังให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงทบทวนความรู้ของตนเองโดยการถ่ายทอดให้คนอื่น จากนั้นผู้เรียนยังได้เรียนรู้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนได้ ทั้งนี้ผู้สอนยังต้องเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้เรียนในแต่ละกลุ่มด้วย

7 ในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนและของมหาวิทยาลัยที่สอนภาษาเยอรมันในเขตภาคใต้ควรเน้นทักษะการพูดและการฟังให้มากขึ้น

สำหรับผู้เรียน

ปัจจุบันผู้เรียนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการใช้คอมพิวเตอร์ฉะนั้นควรใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันให้หลากหลาย เช่น การฟังเพลง หรือชมการ์ตูนหรือภาพยนตร์ภาษาเยอรมันในเวปไซต์ต่างๆ เพราะนอกจากผู้เรียนได้รับความเพลิดเพลินแล้วยังได้เรียนรู้คำศัพท์การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ รวมทั้งการทำแบบฝึกหัดออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถประเมินการเรียนรู้ด้วยตัวเองได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นในการเรียนรู้มากขึ้น อย่างไรก็ตามผู้เรียนควรตระหนักอยู่เสมอว่าการใช้ประโยชน์จาก

คอมพิวเตอร์ในการเรียนรู้เป็นส่วนเสริมการเรียนรู้เท่านั้นไม่สามารถทดแทนความรู้ที่ได้รับจากหนังสือได้ทั้งหมด

ส่วนผู้เรียนที่มีอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาเยอรมันเมื่อมีโอกาสควรกล้าที่จะสนทนาพูดคุยกับนักท่องเที่ยวโดยไม่ต้องกังวลความผิดพลาดทางไวยากรณ์ เพื่อผู้เรียนจะได้ฝึกใช้คำศัพท์ที่เรียนมาในสถานการณ์จริง

เอกสารอ้างอิง

พรสวรรค์ วัฒนางกูร. 2544. การเรียงลำดับคำในข้อความในแง่

ภาษาศาสตร์จิตวิทยา: จากความคิดสู่ภาษา. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วลี เทียรบุญเลิศรัตน์. 2545. “การศึกษาการใช้คำนำหน้านามใน

ภาษาเยอรมันของนักศึกษาไทย” ใน **สมาคมครูสอนภาษาเยอรมัน**

ในประเทศไทย 1.Thailändisches Germanistentreffen. TDLV-

Forum 7-2002 หน้า 129-144 สาขาวิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษร

ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อเนก กิมสุวรรณ. 2545. “การศึกษาขั้นตอนรูปแบบ สาเหตุการแปลผิดใน

ประโยคที่มีบทขยาย (attribute) ของกระบวนการแปลภาษาเยอรมัน

เป็นไทย.” ใน **สมาคมครูสอนภาษาเยอรมันในประเทศไทย**

1.Thailändisches Germanistentreffen. TDLV-Forum 7-2002

หน้า291-311สาขาวิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

Ok-Seon, Kim. (n.d.). **Lernstrategien der koreanischen Deutschlerner**

beim Wortschatz (online) Available :

<http://daf.german.or.kr/arbeit/10-4-wortschatz.doc>

[20 May2007]

Oxford, Rebecca L. 1990. **Language Learning Strategies**. New York,
Newbury House Publishers.

Seipel, Rudolf. 2002. “6 Thesen zur Wortschatzarbeit im DaF-

Unterricht.” ใน **สมาคมครูสอนภาษาเยอรมันในประเทศไทย**

1.Thailändisches Germanistentreffen. TDLV-Forum 7-2002

หน้า 123-128 สาขาวิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Wisoot, Krajangsirisin. 2001. “An Investigation of English Vocabulary
Learning Strategies Used by First Year Students at Prince of
Songkla University, Hatyai Campus” Master of Art Thesis in
Applied Linguistics.Songkla: Prince of Songkla University.